

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi wystąpienie w niniejszym przypadku, w ramach powtórnej komisji lekarskiej, zachowania niezgodnego ze standardami zawodowymi i etycznymi.

Co się tyczy szkody, której dotyczą żądania skarżącego, podnosi on zarówno opóźnienie postępowania, jak i niezgodne ze standardami zawodowymi i etycznymi zachowanie lekarza, o którym mowa, a także działania szkodzące dobremu imieniu poszkodowanego i niezgodne z dobrymi obyczajami oraz niezgodne z prawem zaniechania popełnione przez instytucję, przy uwzględnieniu faktu, że kontekst, w który wpisuje się ta skarga, został zapoczątkowany przez wniosek z dnia 7 czerwca 2000 r. o stwierdzenie pogłębienia się choroby zawodowej skarżącego i przez dwie przegrane przez Komisję sprawy: T-212/01 i T-551/16.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2019 r. — Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) i in./Komisja

(Sprawa T-508/19)

(2019/C 295/111)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapur, Singapur), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Niderlandy), Mead Johnson BV (Nijmegen, Niderlandy), Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: C. Quigley, QC, M. Whitehouse i P. Halford, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 7848 lub, ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 5 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 zaskarżonej decyzji oraz art. 5 ust. 1 i 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje on odzyskanie pomocy od skarżących, skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja dopuściła się oczywistych błędów w ocenie właściwych przepisów Income Tax Act of 2010 (ustawy o podatku dochodowym z 2010 r.) („ITA 2010”).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, kwalifikując nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa zgodnie z ITA 2010 jako „odstępstwo” od systemu poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze lub jako „zwolnienie”, względnie „zwolnienie dorozumiane” z tego systemu, które skutkowało przyznaniem pomocy państwa na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, podczas gdy nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa stanowiło skuteczny wybór w ramach suwerenności podatkowej i gospodarczej Gibraltaru.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, nie wskazując jakiegokolwiek korzyści gospodarczej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE wynikającej z nieopodatkowania dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa na podstawie ITA 2010.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, błędnie kwalifikując nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych niezwiązanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa na podstawie ITA 2010 jako selektywną korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że pomimo zaprzeczeń Komisji, nawet jeśli taka selektywna korzyść istniała, Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, że korzyść ta obejmowała również nieopodatkowanie dochodów z opłat licencyjnych, które (tak jak w przypadku skarżących) nie były uzyskiwane na Gibraltarze lub nie pochodziły z Gibraltaru.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, kwalifikując zarzucaną pomoc jako nową pomoc, a nie jako pomoc istniejącą.

Ponadto na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji oraz art. 5 ust. 1 i 2 tej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje on odzyskanie pomocy od skarżących, skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE i art. 6 regulaminu postępowania.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że indywidualna interpretacja prawa podatkowego z 2012 r. względem skarżących była zgodna z ITA 2010 i nie stanowiła indywidualnej pomocy państwa.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do znaczenia i skutków interpretacji indywidualnej z 2012 r.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy przez Komisję.

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2019 r. — Asolo/EUIPO — Red Bull (FLÜGEL)

(Sprawa T-509/19)

(2019/C 295/112)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asolo LTD (Limassol, Cypr) (przedstawiciel: adwokat W. Pors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)